

**МАРИЯ ИЛИЕВА
НА СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ**

chitanka.info

На кладата ли да бях изнесъл
чувствата събирани от всичките
бездомни монахини.
Да бях, запалил нощите,
и тези спомени,
злорадо да се смея над мръсниците!
Да бях,
изтръгнал им душите
една след друга,
а след това да ги обеся
в тяхната обител,
където, с пръстите си костеливи
изчоплиха очите на икони...
На колене да падна
в жертвения огън
от кладата да литнат врани
и да се разпръснат с крясък!
Праведните ...
Блудниците — монахини...
Да бъдат радостни, щастливи!
Но Ти създаде си ме по своя образ
и подобие,
научи ме да давам нежност,
свята обич,
на злото да отвърждавам със добро
и плачейки, макар и разпнат,
пред Теб за всички ...
тихо да се моля.
Смирена съм днес,
пристъпвам бавно към кладата.
А моите „спасени“
в хор крещат да бъдат разпнати.
И нека ме разпнат, Господи!
Не ме е страх, защото съм обичал
подарил съм им мечти ...

*Дано не ги прахосат!
Ще запаля свещ ...
И целият във свещ ще се превърна.
Последната светица,
ще ме понесе в себе си ... в сърцето.
Над нас, небесните камбани
щастливо ще запеят
и тръгваме пречистени към тебе...*

При себе си вземи ни!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.